

To je ten svět,
kde nechceš být,
planoucí květ,
všem z očí ční.
Svícen je pán,
a svíce paní,
ty jsi jen knot,
co se jim klaní.

Vlídny je dech,
když trochu chladí,
paní jde spát,
ten dech tě zmrazí.
Jak zlitý klaun,
se sirka motá,
s drsňákem tančí,
a nahlas volá ...

Budiž jim přáno,
a světlo dáno,
zmírat jak psáno,
v zákonech jest!

Když tma je král,
a proud je vězeň,
romantik bdí,
a ty jsi buzen.
Jak zlitý klaun,
zas sirka tančí,
hlavička žhne,
a nahlas křičí ...

Budiž jim přáno,
a světlo dáno,
zmírat jak psáno,
v zákonech jest!